

ЖЕЧКА ГОРЧЕВА
ПРЕМЕЖДИЕТО НА ЙОСИФ

chitanka.info

Живееше Яков в Ханаанската земя с дванадесетте си сина от двете си жени Лия и Рахил и от слугините им Зелфа и Вала. Обичаше той всичките си деца, но най-много тези от любимата си жена Рахил — Йосиф и Вениамин. Последният беше още малък, а и много му напомняше за смъртта на Рахил (тя беше починала при раждането му), та затова най-обичания син беше Йосиф — тъй дълго чаканото първо дете на Рахил. Колко много се беше молила хубавата Рахил Бог да отключи утробата ѝ, за да даде синове на мъжа си Яков. Затова и кръсти първородния си Йосиф, което значи „Дано прибави“ — тъй силно желаше да народи много синове като сестра си Лия.

Йосиф беше седемнадесетгодишно, хубаво и весело момче. Той припикаше около по-големите си братя и често ходеше с тях да пасе големите стада овце. Обичаше братята си, но те не му отвърщаха със същото, защото съобщаваше на баща си за някои техни лоши постъпки. А Яков беше строг баща и ги наказваше жестоко за всяко тяхно провинение. Пък и братята му виждаха, че Йосиф е любимец на баща им и още повече го намразяваха.

Веднъж момчето сънува странен сън и побърза да го разкаже на братята си:

— Ей, братя мои, чуйте какво видях на сън! Ние всички връзвахме снопи на полето. Изведнъж моят сноп се изправи като човек и вашите снопове побързаха да се наредят около него, като му се покланяха ниско.

А братята му рекоха:

— Ти какво искаш да кажеш с този си сън? Господар ли ще ни ставаш, цар ли искаш да бъдеш?!

След този сън те още повече го намразиха като си помислиха, че се е възгордял от голямата любов на баща им към него. Но Йосиф не искаше и да знае за тяхната омраза и затова им разказа и другия си сън:

— Знаете ли, мили братя, че аз видях на сън как слънцето и луната и единадесет звезди ми се поклониха?!

Като чу за този му сън, баща му го смъмра. А братята му го намразиха още по-силно.

Веднъж синовете на Яков отидоха да пасат стадото на баща си в Сихем и дълго време нямаше вест от тях. Тогава бащата извика Йосиф и му каза:

— Синко, я иди виж как са братята ти и стадото! После побързай да ми донесеш известие от тях.

Йосиф побърза да изпълни заръката на баща си и отиде в Сихем. Дълго се лута из полето да търси братята си, но от тях нямаше и следа. Вече се беше отчаял, когато един човек го спря и попита кого търси.

— Диря братята си, синовете на Якова от Ханаанската земя. Трябваше да бъдат някъде тук... — каза момчето, готово вече да се разплаче.

— Неотдавна заминаха от тук и ги чух да казват, че ще отидат в Дотан. Върви там да ги потърсиш, момче! — рече човекът.

И Йосиф веднага тръгна за Дотан. Братята му отдалече го забелязаха и започнаха да мърморят:

— Идва нашият „господар“ с прекрасните си съновидения. Хайде да го убием и хвърлим в някой ров! На баща ни ще кажем, че го е разкъсал някакъв див звяр.

Но най-големият брат Рувим се противопостави:

— Не го убивайте, моля! Хвърлете го в ей този ров, но ръка на него не вдигайте! Ще сторите грях пред лицето на Бога на баща ни Якова.

Когато Йосиф дойде при братята си, зарадван, че най-последно ги е намерил, те се хвърлиха отгоре му и съблякоха шарената дрешка, с която баща му обичаше да го облича. После го хвърлиха в дълбокия празен ров, откъдето сам никога нямаше да може да излезе. Там щеше да умре от глад и жажда, ако не дойдеше някакъв див звяр да го разкъса и изяде. Момчето плачеше и се молеше да го извадят от рова и пощадят, но жестоките му братя не искаха да го чуят. Рувим не издържа на тази гледка и се отдалечи.

Доволни от своето пъклено дело, останалите братя седнаха да ядат. Скоро обаче забелязаха да идва по пътя от Галад керван от камили, натоварени с аромати, балсам и смирна. Мадиамските търговци отиваха в Египет.

Тогава Юда рече на братята си:

— Хайде да продадем Йосифа на търговците! Защо да го убиваме, все пак е наш брат, наша кръв.

И братята му го послушаха. Извадиха Йосифа от рова и го продадоха на мадиамските търговци за двадесет сребърника. После заклаха една коза и натопиха в кръвта ѝ шарената дрешка на Йосифа.

В това време Рувим се върна при рова да извади момчето, но не го намери там. Тогава той раздра дрехата си и се завайка:

— О, как ще се върна в къщи без детето? Как ще погледна баща си в очите, какво ще му кажа?!

А безмилостните братя изпратиха Йосифовата шарена дрешка, цялата напоена с кръв, на баща си. Яков я позна и помисли, че лют звяр е разкъсал момчето. Той раздра дрехите си, тури вретиче около кръста си и дълго, дълго оплаква Йосифа. Дъщерите му се мъчеха да го утешат, но той им казваше:

— С жалеене по-скоро ще сляза в гроба и там ще видя сина си.

А мадиамските търговци заведоха своя млад роб в Египет и го продадоха на Петефрия, фараоновия началник на телохранителите.

Но Господ беше с Йосифа, когато той се намираше в дома на египетския си господар. Той правеше така, че да успява ръката му във всичко, което вършеше. Затова момчето придоби благоволението на господаря си и той го постави настоятел на целия си дом.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.